

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 25. januar 2012
Dok.: 328697

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål J
fra Folketingets Skatteudvalg den 1. februar 2012

Samrådsspørgsmål J:

I lyset af den nylige tildeling af licenser til at udbyde spil på det danske spillemarked bedes ministeren redegøre for, hvordan hidtil berostillede sager om strafforfølgelse for ulovlig annoncering for spiludbydere, der ikke har opnået en licens til at udbyde spil i Danmark, vil blive håndteret.

1. Jeg vil gerne indlede med at takke Skatteudvalget for spørgsmålet om, hvordan de hidtil berostillede straffesager om ulovlig annoncering for spiludbydere, der ikke har opnået licens til at udbyde spil i Danmark, vil blive håndteret.

Jeg har jo ellers mest med Retsudvalget at gøre, men både i denne sammenhæng og også i relation til spørgsmålet om toldkontrol, har jeg haft lejlighed til at besøge Skatteudvalget.

Som udvalget om nogen ved, hører ressortansvaret for spilleområdet under skatteministeren. Tidligere justitsministre har haft ansvaret for bl.a. spillekasinoer og hasardspil, men disse områder hører nu også under skatteministeren.

I må derfor bære over med mig, når min besvarelse i dag vil koncentrere sig om anklagemyndighedens behandling af de straffesager, der er rejst i medfør af den tidligere gældende lov om visse spil, lotterier og væddemål.

Og jeg håber også på forståelse for, at jeg må henvise til skatteministeren, hvis I har spørgsmål, der vedrører selve den materielle regulering af spilleområdet samt de EU-retlige aspekter heraf.

Til gengæld må jeg forberede Jer på, at min besvarelse vil være noget teknisk og processuel, men det kan desværre ikke være anderledes, hvis jeg skal svare fyldestgørende på spørgsmålet.

2. Hvis jeg kort skal skitsere problemstillingen i relation til de omhandlede straffesager, så er situationen den, at ca. 40 sager om overtrædelse af § 10 i den tidligere gældende lov om visse spil, lotterier og væddemål for tiden er sat i bero af anklagemyndigheden.

Efter § 10 var det bl.a. ulovligt at reklamere for spil, lotterier eller væddemål hos spiludbydere, der ikke havde en bevilling fra Skatteministeriet til at udbyde spil mv. i Danmark.

Lov om visse spil, lotterier og væddemål er ophævet og – som det naturligvis er Skatteudvalget bekendt – erstattet af lov nr. 848 af 1. juli 2010 om spil, der trådte i kraft den 1. januar 2012.

Den nye spillelov har medført en delvis liberalisering af spillemarkedet, således at det er blevet muligt for andre spiludbydere end Danske Spil A/S at få tilladelse til at udbyde af en lang række spil på det danske spillemarked.

Den strafbestemmelse, som de relevante straffesager omhandler, er således ikke længere gældende.

Det fremgår dog af forarbejderne til den nye spillelov, at den liberalisering af det danske spillemarked, som loven gennemfører, ikke har betydning for strafbarheden af overtrædelser af den tidligere lov om visse spil, lotterier og væddemål, når forholdene er begået inden den nye lovs ikrafttræden.

Dette skyldes særligt, at der med den nye spillelov ikke er sket en afkriminalisering af de nævnte områder, da det også efter den nye spillelovgivning er strafbart at udbyde spil uden en dansk tilladelse samt at formidle og reklamere for spiludbydere, der ikke har en dansk tilladelse.

Det vil med andre ord sige, at anklagemyndigheden fortsat kan føre straffesager om overtrædelser af den tidligere spillelov.

3. Når de pågældende straffesager i flere perioder har været sat i bero, skyldes det noget helt andet end den nye spillelov – nemlig de spørgsmål, der har været rejst i flere omgange om, hvorvidt bestemmelserne i lov om visse spil, lotterier og væddemål er forenelige med EU-retten.

Straffesagerne blev første gang stillet i bero efter Rigsadvokatens beslutning ved Rigsadvokaten Informerer nr. 12/2007 af 19. juni 2007. Dette havde sin baggrund i, at EU-Kommissionen udtog en såkaldt åbningsskrivelse mod Danmark og efterfølgende afgav en begrundet udtalelse.

Af den begrundede udtalelse fremgik, at Danmark ved § 10 i den dagældende spillelov efter Kommissionens opfattelse havde tilsidesat sine forpligtelser i relation til princippet om den fri bevægelighed for tjenesteydelser.

Desuden verserede der på dette tidspunkt en civil sag ved Højesteret anlagt af spiludbyderen Ladbrokes Worldwide Betting mod Skatteministeriet med påstand om, at den daværende danske spillelov var i strid med EU-retten.

Efter Rigsadvokatens beslutning skulle straffesagerne sættes i bero på den måde, at der ved tiltalerejsning skulle sendes orientering til retterne om problemstillingen i relation til EU-retten, og at det efter anklagemyndighedens opfattelse burde føre til, at sagerne først kunne afgøres, når der forelå en afklaring af, hvorvidt lov om visse spil, lotterier og væddemål måtte antages at være i strid med EU-retten.

4. For godt et år siden udsendte Rigsadvokaten en meddelelse til politi- og anklagemyndighed, hvorved man ophævede berostillelsen af de pågældende straffesager.

Dette skyldtes, at EU-Kommissionen i den mellemliggende periode ikke havde taget skridt til at indlede en traktatkrænkelssag mod Danmark, ligesom Højesteretssagen mellem Ladbrokes og Skatteministeriet var blevet hævet af Ladbrokes, kort før den skulle afgøres af Højesteret.

Folketinget havde desuden som bekendt den 4. juni 2010 vedtaget den nye spillelov med den omtalte bemærkning i forarbejderne om, at den nye lov ikke har betydning for strafbarheden af overtrædelser af bestemmelserne i den tidligere lov.

Da der således ikke længere fandtes noget grundlag for at opretholde berostillelsen af straffesagerne, lagde Rigsadvokaten op til, at sagerne skulle berammes til hovedforhandling så hurtigt som muligt.

5. Københavns Politi, der behandler hovedparten af straffesagerne, tog herefter initiativ til at få berammet sagerne til hovedforhandling.

I den forbindelse fremsatte forsvareren i en af sagerne imidlertid begæring om, at der skete præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen af spørgsmålet om, hvorvidt lov om visse spil, lotterier og væddemål måtte antages at være i strid med EU-retten.

Københavns Politi fandt, at dette spørgsmål måtte afgøres ved en prøvesag, og berammelsen af de øvrige sager blev derfor endnu engang sat i bero.

6. I maj 2011 fremsatte forsvareren i prøvesagen begæring om, at berammelsen af prøvesagen blev udsat, indtil en civil sag, der var under behandling i Højesteret, var afgjort.

Det var forsvarerens vurdering, at afgørelsen fra Højesteret kunne få betydning for straffesagerne, da der også her var rejst spørgsmål om forholdet til EU-retten, og da Højesteret havde besluttet, at der skulle ske præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen.

På den baggrund blev også prøvesagen sat i bero, fordi man forventede, at de spørgsmål om EU-retten, der er relevante for straffesagernes behandling, ville blive afklaret under den civile sag.

7. Den civile sag, der lå til grund for, at også prøvesagen var sat i bero, blev afgjort af Højesteret i starten af januar 2012. Og Rigsadvokaten blev i den forbindelse bekendt med, at Højesteret den 29. november 2011 havde besluttet, at der alligevel ikke i den pågældende civile sag skulle ske præjudiciel forelæggelse i sagen for EU-Domstolen.

8. Så vidt baggrunden for, hvorfor straffesagerne endnu ikke er afgjort.

Prøvesagens videre forløb vil nu blive drøftet mellem Rigsadvokaten og Københavns Politi – bl.a. i relation til spørgsmålet om en eventuel præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen.

Normalt forelægger anklagemyndigheden spørgsmålet om præjudiciel forelæggelse for Justitsministeriet med henblik på en vurdering af, hvorvidt der er grundlag for en præjudiciel forelæggelse, og af hvordan spørgsmålene til EU-Domstolen i givet fald bør formuleres. Justitsministeriets udta-

lelse skal godkendes i Juridisk Specialudvalg, hvor de relevante ministerier er repræsenteret.

Hvis der vurderes at være behov for en præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen, kan straffesagerne først færdigbehandles, når de forelagte spørgsmål er afklaret.

9. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg deler den opfattelse, at det er et centralt princip, at straffesager skal gennemføres med den fornødne hurtighed.

Det er i alles interesse – det kan der ikke være to meninger om.

Derfor forstår jeg også til fulde den frustration, det kan give anledning til eksempelvis at være sigtet i en straffesag, som trækker i langdrag.

Når det er sagt, har jeg dog vanskeligt ved at se, at man kunne have handlet anderledes i de pågældende sager om overtrædelse af den tidligere spillelov. Det baserer jeg på den redegørelse, som jeg til brug for dette samråd har indhentet fra Rigsadvokaten.

Der synes at have været saglige og tungtvejende grunde til, at sagerne i flere tilfælde har måttet sættes i bero – nemlig en afklaring af reglernes forhold til EU-retten.

Og som det også er fremgået af min redegørelse for forløbet, beror sagernes udsættelse til dels også på begæringer fra forsvareren i den ene af sagerne, som altså også har fundet, at der er behov for visse afklaringer, før sagerne kan afgøres endeligt.

10. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at behandlingen af de pågældende straffesager har haft et helt usædvanligt og langstrakt forløb. For heldigvis er det da ikke normen, at en straffesag trækker ud så længe, som det kon-

kret har været tilfældet, selv om der måtte være EU-retlige aspekter i sagen.

Derfor mener jeg heller ikke, at de pågældende sager giver anledning til mere generelle overvejelser i forhold til behandlingen af straffesager, herunder sager med EU-retlige aspekter.

11. Jeg vil af principielle grunde ikke gå yderligere ind i spørgsmålet om den videre håndtering af de pågældende konkrete straffesager. Det håber jeg, at I har forståelse for.

Jeg er til gengæld helt tryk ved, at beslutningen herom overlades til anklagemyndigheden.

TAK.